

Amerikan alkuperäiskansojen joukossa oli tapana, että vakavaan rikkomukseen, esimerkiksi summatyöhön, syyllistynyttä ei tuomittu kuolemaan, vaan hänet suljettiin kansansa ja heimonsa sosiaalisen elämän ulkopuolelle. Hän sai yhä ansaita leipänsä, mutta häntä ei nähty tai kuultu. Hän oli ilmaa muille.

Tämä muistuttaa nykyaikamme suhtautumista päihteiden käyttöön. Ensin päihteiden käyttöä ei olla huomaavinaan, jotta siihen ei vain tarvitsisi puuttua, sillä olisi siltä se nyt ennen kuulumattoman työkeää kysyä miten toinen voi tai jaksaa, vaikka hänellä on takanaan putkea jo niin pitkästi, ettei alkupään valopistettä enää edes näy. Eikö se vaan ole jokaisen oma asia, miten terveytensä, perheensä, maineensa ja varallisuutensa tuhoaa, vai mitä? Ja sitten kun toinen ei enää päihderippuvaisuudessaan kykene muu-

hun, niin hienotunteisuuteemme kuuluukin enää se, että hänet jätetään täysin tuohon sosiaaliseen eristäytyneisyyteen – tuomittuna pohtimaan omia tekojaan ilman kenenkään tukea. Olemme me suomalaiset vaan erityisen hienotunteista väkeä, eikö vaan?

Vai voisiko olla toisin? Saisimmeko tähän ehkä yllättäenkin kuvaa viime kesästä asti jatkuneesta maahanmuuttajakeskustelusta? Olemme nimittäin saaneet seurata maahanmuuttajien sopeutumista Suomeen ja suomalaisen kantaväestön sopeutumista maahanmuuttokeskusteluun. Puheissa on toistuvasti käytetty ilmaisua turvapaikanhakijat. On äärimmäisen valitettavaa, ettei kaikilla ihmisillä ole turvallista asuinpaikkaa ja kotia. Koti toki tietyssä mielessä seuraa aina ihmisen mukana, oli ympäristö sitten vastaanottavainen tai ei. Mistä meistä sitten kukin sen löytää.

Kaikkien pitäisi saada elää samojen ihmisoikeuksien turvassa. Turvapaikkaa eivät kuitenkaan hae vain maahanmuuttajat, vaan me kaikki. Kyllä, hyvä ystävä, luit oikein. Sinäkin olet turvapaikan hakija. Haemme jatkuvasti omalle elämällemme turvaa ympäristön turvallisuudesta, toisten läsnäolosta ja hyväksynnästä, kodin lämmöstä sekä omien ja lähimpiemme valintojen seurauksista, mutta myös niiden seurauksilta. Vielä syvemmän mittakaavan turvapaikan hakeminen saa, kun joutuu hakemaan turvapaikkaa päihteiden käytöltä – oman tai toisten.

Minulta kysytään usein, eikö Raittiuden Ystävien sanoma voisi olla kohtuuden sanomaa. Siis millaisen kohtuuden? Sellaisen, jossa käyttäjä itse määrittelee käyttönsä, ehkä jopa vuosi toisensa jälkeen suuremmassa määrässä? Kykeneekö hän sa-

toa suoraan luomuviljelystä. Siinä missä raittiisuus on terveystietä juomien osalta, on luomu sitä ravinnon osalta. Ja tämän turvapaikan kerran löydettyämme, emme mitään muuta enää kaipaakaan. Siispä tutustu ja omakehu niin itsellesi kuin perheellesikin rohkeasti raitis luomu! Lämpimästi tervetuloa sekä upeaan LuoMusa -tapahtumaan että Raittiuden Ystävien toimintaan!

Marko Kailasmaa
Raittiuden Ystävät ry:n
toiminnanjohtaja

Lisätietoja:
www.raittiudenystavat.fi;
www.raitis.fi;
www.kannikapina.fi;
www.selvinpainkesaan.fi

Raittiuden Ystävät ry

LuoMusa 2016

Maatalouden tärkeimmät resurssit ovat osaaminen ja peltomaan kasvukunto. Maa on monimutkainen järjestelmä, jonka kokonaisvaltainen hallinta tilatasolla vaatii uudenlaista osaamista, uusia työkaluja ja käytäntöjä. OSMO vastaa näihin vaatimuksiin organisoimalla parhaan maan kasvukunnon hoidon tietämyksen ja osaamisen viljelijöiden käyttöön sekä kehittämällä kasvukunnon hoidon menetelmiä ja välineitä.

Kohderyhmä:

Luomuviljelijät ja muut viljelijät, jotka ovat kiinnostuneita parantamaan peltojensa kasvukuntoa ja maan hoitoa resurssitehokkaasti.

Päätavoite: lisätä viljelyn resurssitehokkuutta sekä luomua tavanomaisessa viljelyssä hoitamalla maan kasvukuntoa kokonaisvaltaisesti sekä edistää kestävien ja luomumenetelmien hyödyntämistä maan kasvukunnon hoidossa.

Osatavoitteet:

1. Kasvukunnon määrittäminen paranee.
2. Viljelijöiden kasvukunto-osaaminen paranee.

OSMON pellonpiennarpäivissä paneudutaan käytännön osaamisen kehittämiseen. Opastamassa tutkija-viljelijä Tuomas Mattila.

3. Viljelijöille tarjoutuu hyvät käytännön mahdollisuudet hoitaa kasvukuntoa.

4. Tieto ja tietoisuus kasvukunnosta sekä kasvukunnon hoidon kestävästä ja luomuviljelyssä käytettävistä menetelmistä leviää ja paranee.

Kasvukunnon määrittäminen ja hoitomenetelmiä testataan koetilaverkostossa (8 tilaa) kolmen vuoden ajan. Suomessa käytössä olevia menetelmiä kehitetään ja ulkomaisia menetelmiä sovitetaan suomalaisiin oloihin.

Alueellista kasvukunto-osaamista kehitetään vapaamuotoisen verkoston tapahtumissa ja osaamisryhmissä. Ryhmissä viljelijät laativat ohjautusti tilalleen maan kasvukunnon hoitosuunnitelman. Vetäjien ja vierailevien asiantuntijoiden lisäksi osaamista kasvattavat järjestelmällinen keskustelu tilakohtaisista kysymyksistä ja kasvukunnon hoitosuunnitelmien työstäminen. Hankkeessa tuotetaan kasvukunnon hoidon työkalupakki. Pakkiin kuuluu maan kasvu-

kunnon määrittämenetelmiä ja hoidon suunnittelun apuvälineitä sekä näiden käyttöohjeita ja taustatietoa. Käytännönläheisyyttä tuovat käytännön esimerkit tiloilta. Havainnollisuutta lisätään käyttämällä monipuolisesti ääntä ja kuvaa.

Tuloksia levitetään pellonpiennarpäivissä, seminaareissa, ammattilehtiartikkeleilla, hanke-, Luomu.fi- ja Luomuinstituutin internet-sivuilla. Viljelijöille osoitetaan, että he voivat parantaa satoja hoitamalla maan kasvukuntoa. Ryhmät ja verkosto levittävät tietoa myös hankkeen jälkeen.

OSMON toteuttavat Etelä-Pohjanmaalla Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti ja ProAgria Etelä-Pohjanmaa. **Lisätietoja valmennuksista ja hankkeesta:**

Jukka Rajala, projektipäällikkö, Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti, Lönnrotinkatu 7, 50100 Mikkeli, 044-303 2210, jukka.rajala@helsinki.fi ProAgria Etelä-Pohjanmaa Jari Luokkakallio, jari.luokkakallio@progrgia.fi puh. 0400 297 235

LUOMUSO 2016

M1-
Mummojen
kiihdytyskisa

REILUSTI
RAITTIUDELLA

